

BULETINUL ICCRS

Anul XXXIV, Numărul 2 martie-aprilie 2008

O istorie patristică a carismelor

de Pr. Giuseppe Bentivegna

Cea mai bună relatare a modului în care carismele erau primite și practicate în primele secole ale Bisericii se găsește în numeroasele opere ale Sf. Augustin, care a murit în anul 420 d. C.

În acest scurt articol am adunat principalele capitole ale descrierii pe care el o face despre Duhul Sfânt și despre carisme în Biserică.

I. **Experiența permanentă a Rusaliilor în Biserică**

Coborârea Duhului Sfânt asupra celor 120 de discipoli aflați în camera de sus trebuie considerată ca un punct crucial în istoria mântuirii; în acel moment ni s-a acordat nașterea în Duhul Sfânt.

“Botezul în Duhul Sfânt” sau “botezul cu foc” sunt expresiile folosite de Domnul nostru pentru a simboliza revărsarea Duhului Sfânt, care este, după cum El a promis-o, caracteristica noilor timpuri, timpurile Bisericii.

II. **Botezul în Duh este un eveniment extra-sacramental**

Revărsarea Duhului Sfânt constituie și este momentul calificativ al lucrării de sfințire pe care Dumnezeu o împlinește în cei care cred în Cristos. Faptul că această revărsare a Duhului are loc în afara cadrului sacramental este clar demonstrat prin prima lui venire în istoria mântuirii. Apostolii și discipolii fuseseră deja botezați cu botezul apei înainte de Înălțarea Domnului; deja botezați, sunt și cei care de-a lungul timpului în Biserică au primit într-un mod special această revărsare a Duhului Sfânt.

III. **Rugăciunea pentru revărsarea Duhului Sfânt**

Odată ce s-a încheiat pregătirea, se poate face rugăciunea pentru revărsarea Duhului ca la Rusalii.

1. Revărsarea Duhului de la Rusalii care se dăruiește încă și în prezent asupra creștinilor este o lucrare divină pură și rămâne ca atare chiar dacă foarte adesea Duhul este dat într-un context în care noi ne rugăm și impunem mâinile peste cei care o cer.
2. Revărsarea Duhului Sfânt, care a fost promisă de Cristos, aduce foloase nu numai “celor care încă nu l-au pe Duhul, dar și celor care-l au deja pe Duhul”. Duhul le este din nou dat celor care-l au, pentru ca ei să aibă același Duh cu o și mai mare abundență, după măsura sfințeniei lor.

3. Impunerea mâinilor, prin care de multe ori Duhul de la Rusalii se revarsă, nu este precum botezul cu apă, care nu poate fi repetat. Nu este nimic mai mult decât o rugăciune asupra unei persoane.

II. Foloasele botezului în Duh.

Deși revărsarea Duhului Sfânt specifică Rusaliilor este un mister real, cu toate acestea mai sunt multe de spus despre foloasele și manifestările libere ale acestui eveniment supranatural. Iată rezumatul câtorva dintre beneficiile care sunt adesea menționate în operele Părinților:

1. O vindecare continuă. Botezul cu apă anulează prihănirea noastră, dar nu pune capăt bolilor noastre; multe feluri de slăbiciuni încă rămân în trupul nostru și ne copleșesc sufletul.

Biserica este “hanul” în care Duhul Sfânt se îngrijește de toate infirmitățile noastre printr-o continuă slujire de vindecare până când sănătatea noastră atinge desăvârșirea deplină.

2. Distribuirea carismelor. Unui membru individual al Bisericii îi sunt repartizate anumite carisme, dar distribuirea acestor carisme este reglementată numai de un plan divin, insondabil și liber. Astfel se explică faptul că în Biserică există oameni care săvârșesc minuni, alții care proclamă adevărul; unii au un anumit dar, alții, pe altul.

III. Câteva fenomene carismatice.

1. Odihna în Duh este acel eveniment prin care oamenii “cad în Duh”, care are loc atunci când unele persoane pentru care se face rugăciunea cad jos și adesea rămân pentru o anumită perioadă într-un fel de transă, în timpul căreia nu sunt inconștienți, dar facultățile lor motorii și senzoriale sunt diminuate și par temporar suspendate.
2. Profeția este o manifestare liberă a Duhului Sfânt prin care unii oameni primesc o cunoaștere a adevărilor cu privire la mântuire, cunoaștere care poate fi comunicată, dar care nu poate fi influențată de nici o capacitate de înțelegere naturală. Adevăratul profet nu are nevoie să proclame că este profet, căci nu are nici un fel de dubiu; în această privință “el toate le judecă, pe el însă nu-l judecă nimeni” (1 Cor 2, 15).
3. Discernământul duhurilor este un dar spiritual prin care un credincios luminat de Duhul Sfânt poate să exprime o judecată sigură asupra unor lucruri care sunt prea profunde pentru ca inteligența noastră să le evalueze în mod natural.
4. Lauda cu jubilarie. Cântarea cu jubilarie este o binecuvântare deosebit de înaltă care ne este dată prin revărsarea penticostală a Duhului Sfânt. Cântăm cu jubilarie atunci când Dumnezeu însuși ne dă tonul melodiei pe care trebuie să o cântăm. Duhul este cel care ne ajută să ne supunem cântării unei astfel de melodii cerești, în care inima noastră murmură sunete care nu pot fi exprimate în cuvinte, în care întreaga noastră ființă îi manifestă lui Dumnezeu bucuria pentru bunăstarea primită prin Duhul divin.

Rusaliile Națiunilor

...pentru o nouă cultură a Rusaliilor

**Un proiect al Slujirii Internaționale a Reînnoirii Carismatice Catolice de 10 zile
pentru Rusalii – 2-11 Mai 2008**

de Oreste Pesare și Kim Kollins

În 2006, pentru pregătirea întâlnirii de Rusalii cu Papa Benedict al XVI-lea, Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice a făcut apel la Operațiunea Cenacolul. În ultimii ani multe țări și zeci de mii de oameni din toate țările au participat la acest eveniment de rugăciune în rețea în lumea întreagă. În acest an, Slujirea Internațională a Reînnoirii Carismatice Catolice a lansat un proiect în două părți – **Rusaliile națiunilor 2008 – pentru o nouă cultură a Rusaliilor**, care integrează Operațiunea Cenacolul, 2-10 mai, cu celebrarea zilei de Rusalii pe 11 mai.

Operațiunea Cenacol 2-10 mai

Este o viziune de a uni lumea întreagă a Reînnoirii Carismatice Catolice, prin evenimente de novenă de rugăciune, zi și noapte, în felul acesta având o rețea de rugăciune globală, densă, de adorație și mijlocire înainte de Rusalii.

Implică-te

- într-o varietate de evenimente Cenacol organizate de Comitetele Naționale de Slujire, grupurile de rugăciune;
- 9 zile și 9 nopți de Rețea de Rugăciune de Rusalii (națională, regională și locală), întâlniri speciale de rugăciune;
- Canacole Rugul Aprins; Veghi de rugăciune; Triduum-ul de Rusalii de 3 zile;

Înregistrează evenimentele tale

Așa putem să ne bucurăm împreună la minunile pe care le face Duhul Sfânt:

- Comitetele Naționale de Slujire organizate la nivel național se pot înregistra ca națiune; altfel, comunitățile, grupurile și indivizii se pot înregistra direct;
- Când se înregistrează: să se scrie tipul de eveniment/evenimente, data și timpul și numărul de participanți estimați;

Ziua Sărbătorii Rusaliilor, 11 mai

Viziunea Zilei Sărbătorii Rusaliilor este o celebrare unică organizată de Comitetele Naționale de Slujire și realitățile Reînnoirii Carismatice Catolice din toate națiunile de pe pământ, dând mărturie sub îndrumarea Duhului Sfânt despre cultura Rusaliilor în marea familie carismatică.

○ Este o ocazie de a uni și în același timp de a evangheliza prin proclamarea Veștii Bune a lui Isus multe țări diferite din lume prin puterea Duhului Sfânt, astfel încât multe persoane vor auzi predicarea despre minunile lui Dumnezeu în limba lor proprie, (conform *Fapte 2,11*).

○ Este o întâlnire de o jumătate de zi constând într-un timp de rugăciune carismatică, una sau două învățături scurte, mărturii, invocarea solemnă a Duhului Sfânt și la final un concert pentru a-i da slavă lui Dumnezeu!

○ **O singură sărbătoare, multe locuri.** O legătură prin internet sau satelit între toate celebrările variate pentru a fi martori la faptul că lumea carismatică catolică îl laudă cu adevărat pe Dumnezeu împreună, uniți în proclamarea veștii bune până la marginile pământului prin puterea Duhului Sfânt!

Aceasta oferă o șansă pentru Comitetele Naționale de Slujire din lumea întreagă și pentru alte realități ale Reînnoirii Carismatice Catolice să colaboreze la misiunea Slujirii Internaționale a Reînnoirii Carismatice Catolice. De asemenea este o bună oportunitate de a organiza o colecție oficială în timpul acestor 10 zile de evenimente pentru a sprijini serviciile Slujirii Internaționale a Reînnoirii Carismatice Catolice.

Pentru informații și / sau înregistrare:

Operațiunea Cenacolul 2008

e-mail: UpperRoom2008@aol.com

persoane de contact: Kim Catherine – Marie Kollins

Ziua Sărbătorii Rusaliilor 2008

e-mail: events@iccrs.org

persoană de contact: Fabio Anglani

vizitează www.iccrs.org – vezi reclamele video (se pot descărca, fă copii și împarte și altora)

ICCRS

International Catholic

Charismatic Renewal Services

Adresă poștală:

Palazzo della Cancelleria

00120 Città del Vaticano, Europa

Tel: 39 06 69 88 75 38 / 65

Fax: 39 06 69 88 75 30

E-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

Site web: [http // www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Fax rugăciune: +39 06 69 88 75 74

Buletinul ICCRS este buletinul internațional, publicat o dată la două luni în engleză, franceză, germană, italiană, spaniolă și portugheză pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. Își propune să furnizeze informații cu privire la creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice în lume.

Reproducerea unui articol din Buletinul ICCRS este autorizată, cu condiția ca ICCRS să fie citat ca sursă. Oferta recomandată pentru abonament este de 20 de euro/an (prin e-mail) și 30 de euro/an (prin poștă obișnuită). Faceți cec, transfer bancar sau trimiteți plata prin card bancar direct la ICCRS.

Membrii Consiliului ICCRS:

D-na Michelle Moran (Președinte)

D-l Cyril John, India (Vice Președinte)

D-l Robert C. Canton, USA

D-na Maria E. de Gongora, Guatemala

Ep. Joe Grech, Australia

D-l Dariusz Jeziorny, Polonia

D-l Jean Pliya, Benin

Fr. James Shin Sang Hyun, Corea

D-l Peter Thompson, Canada

Fr. Renato Tissot, Italia

Fr. Emmanuel Tusiime, Uganda

D-l Marcos Volcan, Brazilia

Dl. Walter Zimmermann, Chile

Director Birou ICCRS

Dl. Oreste Pesare, Italia

Consultanți ICCRS:

D-l Allan Panozza, Australia

Administrație și evenimente: Claude Lopez, Australia

În 2008, să fim împreună, din lumea întreagă, uniți timp de 10 zile, de Rusaliile Națiunilor pentru o nouă cultură a Rusaliilor!

ICCRS prezintă:

**Școala de Rugăciune de Vindecare
Francis și Judith McNutt – a doua ediție**

Data: 20-25 octombrie 2008

Locul: Jacksonville, Florida, SUA

Vă așteptăm!

A doua conferință va merge mai în profunzime decât prima, deci cei care au participat deja anul acesta și pot reveni, vor avea roade de pe urma acestei experiențe. În același timp, îi încurajăm pe toți cei care nu au putut participa în aprilie să participe de data aceasta. Veți putea să participați pe deplin la eveniment chiar dacă nu ați fost la prima parte. Tema va fi: „Să devenim persoane transformate în Biserică prin puterea vindecătoare a lui Isus Cristos”

Vă rugăm să vizitați site-ul nostru www.icrrs.org pentru a obține mai multe informații.

Pentru înregistrare, vă rog să vizitați site-ul Ministerului de Vindecare Creștină: www.christianhealingmin.org

nou

**Ghidul Rugăciunii de Vindecare
elaborat de Comisia pentru Doctrină a ICCRS-ului**

Această broșură va fi de mare ajutor acelor care caută să continue slujirea lor în Ministerul de Vindecare al lui Isus, reamintindu-și promisiunea făcută de Isus ucenicilor săi „...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși...” (Mc 16:18)

Ghidul Rugăciunii de Vindecare, ICCRS, Orașul Vatican 2007
53 pagini
preț: 5 euro+ taxe poștale
Acum este spre vânzare în Anglia, Franța, Portugalia

Cărți ICCRS

Le puteți comanda la
Biroul ICCRS sau pe site-ul nostru

Reînnoirea Carismatică: Un Har, o Provocare și o Misiune

Vocația unui responsabil:
Chemă, Dăruit și Trimis

Doamne, învață-ne să ne rugăm,
Manualul Responsabilului

Rugăciunea de Vindecare & Ghidul Rugăciunii de Vindecare

Un semn de speranță pentru toți oamenii

ȘTIRI DIN LUME

India

Cursul de Vindecare interioară și Conferința Directorilor de Centre și Echipe pentru exerciții spirituale au avut loc între 3 și 7 decembrie la Niveditha, Chungangmely, Kerala, și au fost organizate de SNRRC și de Comitetul de Slujire Națională al RCC din India. Conduși de Fr. Anil DevIMS și Fr. Jose Prakash cursul și Conferința au fost o experiență extraordinară. Au fost 72 de participanți: 20 preoți, 11 persoane consacrate și 41 de laici. Ambii predicatori ne-au făcut să reflectăm mai profund asupra diverselor aspecte care duc la vindecare. Ascultând Cuvântul Lui Dumnezeu, au avut loc chiar din prima zi vindecări emoționale și fizice. Cursul de Vindecare Interioară ne-a făcut să înțelegem că un om ales de Dumnezeu, om al lui Dumnezeu, trebuie să ducă o viață de sfințenie și umilință. Astfel de evenimente vor sluji pentru a dobândi preoți, persoane consacrate și laici minunați, pentru a avea o Biserică plină de Duhul Sfânt în India.

Irlanda

Întâlnirea pentru responsabili RCC din 2008 a avut loc în Irlanda, la Greenhills în Dublin, pe 12 ianuarie. Nu a vrut să fie o întâlnire "confortabilă". Ci una de mare provocare. Marie Beirne, Președinte al NSC din Irlanda, a fost oratorul principal și ea ne-a adus cuvântul: "Nu L-ați auzit pe Isus" care ne cheamă "să mergem să predicăm Evanghelia". Citând 2Cor 6,1 "să faceți așa ca să nu fiți primit în zadar harul lui Dumnezeu". Ea a spus: acesta este timpul să ieșim din noi, să dăm înapoi ceea ce am primit. Întâlnirea a amintit de rugăciunea Papei Ioan Paul al II-lea, cea din 1979, cea care duce la viziunea de a oferi fiecărei persoane din Irlanda ocazia de a fi botezată în Duhul Sfânt.

Peru

Comitetul Slujirii Naționale din Peru a organizat o serie de evenimente în ianuarie și februarie, după cum urmează: O zi de laudă și vindecare cu tema “Nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.” A avut loc pe 20 ianuarie pe stadionul Manische din Trujillo. La eveniment au participat peste 18.000 de persoane și a participat și Fr. Rufus Pereira din India, fost membru al Consiliului ICCRS. Cea de a XIV ediție a exercițiilor spirituale pentru preoți, a avut tema “Celebrarea Noilor Rusalii.” Și s-a desfășurat între 22-25 cu participarea a 140 de preoți. Predicatorul a fost Fr. Rufus Pereira.

O altă zi de laudă și vindecare cu tema ”Nimic nu este imposibil lui Dumnezeu”, a avut loc la Coloseumul Mariscal Caceres din Lima pe data de 27. Au participat șase mii de oameni. Oratorii au fost Fr. Felipe Scott și Fr. Rufus Pereira.

Din 28 până pe 30, Cursul de vindecare interioară pentru responsabili a avut peste 300 de participanți.

Din 1 până în 4 februarie a avut loc o întâlnire de rugăciune pentru NSC, unde în rugăciune s-a discernut ce așteaptă Dumnezeu de la RCC, și au plănuit și au dezvoltat inițiativa ICCRS “Rusaliile Națiunilor”, pentru o nouă cultură a Rusaliilor pe tot teritoriul din Peru.

Spania

Cea de a 29-a Adunare Națională a RCC din Spania s-a ținut la Madrid între 6 și 8 iulie 2007. Adunarea l-a luat pe “Isus Cristos, primul înviat din morți” (Col 1,18) ca și temă. Printre oratori s-a numărat și Gregorio Lopez, fostul Președinte național al RCC din Spania și Luis Ferreira, Președintele național al RCC Portugalia. Fr. Francisco Requen, consilier spiritual al RCC din Spania, a celebrat Sfânta Liturghie pe 6 și 7. Adunarea s-a încheiat cu Sfânta Liturghie celebrată de H.E. Monsenior Ricardo Blasquez, episcop de Bilbao și Președinte al Conferinței Episcopale Spaniole.

De ce să sprijinim misiunea ICCRS?

Primum mulțumirile atâtor oameni care primesc Buletinul ICCRS gratuit. Donația ta sprijină misiunea ICCRS. Ne ajută pe noi să sprijinim RCC!

Dragi frați și surori ai Buletinului ICCRS,
Lăudat să fie Isus Domnul nostru Înviat!

Vă mulțumesc foarte mult pentru că îmi trimiteți mail-urile voastre. Eu sunt îndrumătorul spiritual într-un grup de rugăciune carismatic. Articolele din Buletin sunt de mare ajutor pentru a înțelege mai mult lucrările Duhului Sfânt, și în învățăturile mele. De asemenea Buletinul mă inspiră să știu ce se întâmplă în alte părți ale lumii în mișcarea RCC. Aici, în parohia rurală..... 50 kilometrii depărtare de orașul înconjurat de Islujim pe Isus și Biserica plini de bucurie. Continuați să-mi trimiteți vă rog vești despre Reînnoirea Carismatică. Fie ca Duhul Sfânt să continue să dea forță ICCRS-ului dându-i bucurie și entuziasm pentru Împărăție.

PATRISTICA ȘI CARISMELE

“Ce artist este Duhul Sfânt! El ne dă instrucțiuni la moment și ne învață tot ceea ce trebuie să știm. Din momentul în care El atinge inteligența noastră, El ne iluminează, ne aprinde. O singură atingere a lui și deodată avem cunoaștere și când El ne aprinde, El schimbă inimile noastre.” Sf. Grigore cel Mare

“Așa cum trupurile iluminate radiază lumină, așa și sufletele pline cu Duhul Sfânt sunt aprinse de El. Ei devin ființe spirituale și răspândesc haruri în ceilalți. Cunoașterea viitorului, înțelegerea misterelor și secretelor, distribuirea carismelor, bucuria cerească, bucuria corurilor de înger, infinita bucurie - toate

izvorăsc din El. Perseverați în Dumnezeu și cea mai profundă dorință va fi să devenim ca Dumnezeu.”
Sf.Vasile - Tratatul despre Duhul Sfânt cap. IX

“Orice manifestare a Duhului este carismatică..” Sf. Ioan Crisostomul

“Vă voi da tot felul de carisme dacă voi nu veți întrista pe Duhul Sfânt prin păcatele voastre..”
Sf.Ciril din Ierusalim (315-386)

FORMAREA LIDERILOR

Supliment al Buletinului ICCRS

Vol. XIV, Numărul 2/ martie-aprilie 2008

Priviți din nou! (Mandatul misionar al Bisericii)

Redemptoris Missio – o privire de ansamblu

de Peter Thompson

La cincisprezece ani după ce Papa Paul al VI-lea a scris enciclica *Evangelii Nuntiandi*, Papa Ioan Paul al II-lea a lansat scrisoarea enciclică *Redemptoris Missio* (RM) (Misiunea Răscumpărătorului)

Suntem la 18 ani distanță de acel moment din viața Bisericii și este salutar pentru noi să revedem aceste documente ale Bisericii care nu încetează să fie valabile în prezent. Cuvintele de deschidere din introducere ne reamintesc faptul că misiunea lui Cristos Răscumpărătorul, care este încredințată Bisericii, este departe de a se fi împlinit.

În secțiunea a 3-a Ioan Paul ne reamintește că de la încheierea Conciliului Vatican II din 1965 numărul celor care nu îl cunosc pe Cristos și care nu aparțin Bisericii este într-o creștere constantă. Astfel încât azi, la peste 40 de ani de la Conciliul Vatican II, numărul celor care nu au auzit niciodată Evanghelia se ridică la miliarde.

Această situație impune întrebarea: Oare Biserica a îmbrățișat pe deplin mandatul său misionar încredințat de Cristos sau doar îl aprobă formal, fără a pune în practică această mare îndatorire?

Ioan Paul ne amintește în introducere că: „Într-adevăr, în istoria Bisericii dinamismul misionar a fost întotdeauna semn de vitalitate, după cum scăderea lui e semnul unei crize a credinței”. (#2)

Ne aflăm într-o criză a credinței? Desigur, nu există un răspuns universal valabil; aici vedem roadele evanghelizării în unele regiuni în care Biserica este dinamică și în creștere, în timp ce în alte regiuni există o stagnare și o îndepărtare a oamenilor de Biserică.

În Buletinul ICCRS din ianuarie-februarie 2008, Michelle Moran, președinte al ICCRS-ului, a scris un excelent articol despre *Evangelii Nuntiandi*, iar acum vom examina din nou *Redemptoris Missio*. Acestea sunt două documente profunde despre lucrarea de evanghelizare și misiune. Întrebarea mea către liderii RCC este: câți dintre noi, în calitate de lideri ai RCC, am citit aceste două documente? Este o tragedie că nu reușim să îmbrățișăm învățătura Duhului Sfânt care ne vine prin Papii noștri, care ne-au scris personal în și prin aceste scrisori.

În capitolul I, Ioan Paul al II-lea reafirmă învățătura constantă a Bisericii. Aceea că Isus Cristos este singurul Mântuitor. El îi provoacă pe cei care afirmă că nu mai este necesară lucrarea misionară printre cei care nu sunt creștini. Există un spirit fals care lucrează în prezent și care sugerează că toate religiile sunt egale și prin urmare nu ar trebui să facem prozeliți printre cei de altă credință. În RM, capitolul 5, secțiunea 55 el afirmă: “Cu toate că Biserica recunoaște din toată inima tot ce este adevărat și sfânt în tradițiile religioase ale budismului, hinduismului și islamului, reflexe ale Adevărului care îi luminează pe toți oamenii, acest lucru nu îi micșorează îndatorirea și hotărârea de a-l proclama fără preget pe Isus Cristos, care este calea, adevărul și viața... Faptul că adepții altor religii pot primi harul lui Dumnezeu și pot fi mântuiți de Cristos în mod independent de mijloacele obișnuite instituite de El nu anulează în nici un fel chemarea la credință și la Botez pe care Dumnezeu o vrea pentru toate popoarele. Într-adevăr, Cristos însuși „afirmând în mod explicit necesitatea credinței și a Botezului, a confirmat în același timp *necesitatea Bisericii*, în care oamenii intră, ca pe o poartă, prin Botez. Dialogul trebuie să fie purtat și realizat cu convingerea că *Biserica este calea obișnuită de mântuire* și că *numai ea* are plinătatea mijloacelor de mântuire.”

Pe parcursul enciclicei ni se reamintește constant importanța spiritului misionar și a zelului de a fi martori și proclamatori ai Evangheliei: de a fi convinși că omenirea se poate mântui doar în Cristos.

Nouă ne pare prea măreață această sarcină și Ioan Paul ne amintește că în termeni umani este imposibil: „Sarcina de a-l vesti pe Isus Cristos la toate popoarele apare imensă și disproporționată față de resursele umane ale Bisericii. Dificultățile par de neînving și ar putea duce la descurajare, dacă ar fi vorba de o lucrare pur omenească...”. (#35)

Aici trebuie să ne amintim că Dumnezeu dorește ca toți să se mântuiască și se folosește de noi în ciuda slăbiciunilor noastre pentru a împlini voința sa.

Capitolul III este centrat pe Duhul Sfânt ca agent principal al misiunii. Să ne amintim că noi nu putem să convertim pe nimeni, Duhul este cel care împlinește aceasta în fiecare persoană.

Duhul lucrează prin noi ca martori ai lui Cristos, dar și în cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu, întocmai precum a făcut în timpurile apostolice, și avem asigurarea lui Cristos că Duhul Sfânt va continua să fie cu noi până la sfârșitul timpurilor.

În capitolul V, drumul misiunii, Ioan Paul al II-lea reiterează nevoia de a avea o viață de sfințenie: „Omul contemporan crede mai mult în martori decât în dascăli...”

Mărturia vieții creștine este forma cea dintâi și de neînlocuit a misiunii.

Cea dintâi formă de mărturie este *însăși viața misionarului, a familiei creștine și a comunității bisericești*... (# 42)

Mărturia unei vieți creștine sfinte deschide inimile și mintea oamenilor și îi face capabili să asculte cuvântul vieții, Evanghelia.

„Vestirea are mereu prioritate în cadrul misiunii: Biserica nu se poate sustrage de la porunca explicită a lui Cristos, nu-i poate lipsi pe oameni de „vestea cea bună” că sunt iubiți și mântuiți de Dumnezeu. „Evanghelizarea va conține mereu – ca bază, centru și, în același timp, culme a

dinamismului ei – o proclamare clară a faptului că în Isus Cristos... mântuirea este oferită fiecărui om, ca dar de îndurare și har al lui Dumnezeu însuși”. (#44t)

El continuă ideea afirmând că scopul proclamării este convertirea, și aici Ioan Paul al II-lea se arată din nou îngrijorat, deoarece convertirea nu mai este văzută drept scopul primar al misionarilor. Unii ar putea implica ideea că sarcina misionarilor este de natură pur socială, de a îmbunătăți condițiile sociale ale oamenilor și de a-i ajuta să fie mai buni hinduși, budiști sau mai buni practicanți ai religiei căreia ei îi aparțin deja.

El ne amintește faptul că orice persoană are dreptul de a auzi „vestea cea Bună”

„Convertirea la Cristos este legată de Botez nu numai fiindcă așa e practica în Biserică, ci din voința lui Cristos însuși, care i-a trimis pe ai săi să facă ucenici din toate neamurile și să-i boteze (cf. *Mt 28,19*) (# 47). Prin Botez noi ne naștem din nou.

Nu este doar un simbol al convertirii, ci este Sacramentul care semnifică și generează nașterea din nou și ne face membre ale Trupului lui Cristos care este Biserica.

Aici vedem din nou cât este de necesară pentru Biserică lucrarea de evanghelizare pe care Cristos a întemeiat-o. Ne sunt reamintite cuvintele lui Paul al VI-lea din *Evangelii Nuntiandi*, cum că Biserica există pentru a evangheliza, că aceasta este însăși identitatea ei.

Cristos ne-a dăruit Biserica și plinătatea Sacramentelor pentru a ne face capabili să creștem în sfințenie și a ajunge la Viziunea Beatifică. În calitate de membri ai Bisericii, trebuie să ducem o viață sfântă pentru a da mărturie cu eficacitate despre Evanghelie. „Nu putem predica altora convertirea dacă nu ne convertim noi înșine în fiecare zi”. (# 47, ultimul paragraf)

Ca și membri ai Bisericii, suntem cu toții chemați prin Botezul nostru să fim martori. Totuși, unii sunt aleși de Cristos la ministerul de evanghelizare, trimiși în țări îndepărtate să proclame Evanghelia. În timpurile noastre, putem răspunde la chemarea sa nu doar preoții și persoanele consacrate, ci și laicii.

Ioan Paul al II-lea, în timpul pontificatului său, a călătorit mai mult decât oricare alt Papă care l-a precedat și afirmă „am străbătut lumea întregă pentru a vesti Evanghelia, pentru a-i întări pe frații în credință, pentru a mângâia Biserica, pentru a-l întâlni pe om.”

Aici avem exemplul unui adevărat evanghelist și păstor care ne îndeamnă să rămânem fideli chemării. Cuvintele sale ne umplu de speranță în frazele de încheiere.

„Văd zorii unei noi epoci misionare, care va deveni zi însorită și purtătoare de roade îmbelșugate, dacă toți creștinii, și îndeosebi misionarii și Bisericile tinere, vor răspunde cu generozitate și sfințenie la chemările și interpretările timpului nostru.”(#92)

Să răspundem încă o dată, implorându-l pe Duhul Sfânt să ne aprindă inimile cu focul zelului de a merge în lume să-l proclamăm pe Isus Cristos, Mântuitorul nostru.

Mărturii de pe continente

AMERICA DE SUD – carisme pentru a construi Biserica

de Walter Zimmerman

America de Sud a primit de la Dumnezeu darul unor noi Rusalii (Reînnoirea Carismatică Catolică) în anul 1967. Dintru început, încă dinainte de a fi înțeleasă de către o mare parte a Bisericii, Reînnoirea Carismatică Catolică a început să obțină rezultate; în convertirile la Isus Cristos; vocațiile la viața religioasă; deschiderea inimilor către daruri, carisme; culegerea roadelor Duhului Sfânt, în special decizia importantă de a răspunde chemării urgente a răspândirii Evangheliei la întreaga creație.

Datorită caracterului latino-american centrat pe sentimente, Reînnoirea Carismatică Catolică în această parte a lumii a fost întotdeauna foarte veselă și plină de emoții. De la început, cântecele de laudă a umplut bisericile locale, capelele și piețele publice. Dansul, ridicarea mâinilor în timpul laudei, puterea rugăciunii înseși și primirea oferită în grupurile de rugăciune au fost caracteristicile comunităților carismatice. Inimile deschise la acțiunea Duhului Sfânt, iubirea generoasă în rugăciunea pentru bolnavi, scopul de a cunoaște Sfânta Scriptură și mărturia lui Isus real și viu, au fost principalii piloni pe care mișcarea a fost construită încă din primele timpuri.

Anii '70 și 80 au fost caracterizați prin crize politice, economice și sociale pe continent, când libertatea individuală a fost limitată în câteva țări, drepturile omului au fost violate și inegalitatea economică a devenit mai radicală. În aceste decade, Domnul a fost milostiv și exact ca în timpul când Israel a fost sclav în Egipt, Dumnezeu a vorbit acestei nou născute Reînnoiri Carismatice Catolice cu aceleași cuvinte cu care El i-a vorbit lui Moise: „De aceea acum, iată, plânsetul copiilor lui Israel a ajuns la mine și am văzut de asemenea asupra mea cu care egiptenii îi asupresc. Vino acum, deci, și te voi trimite la Faraon ca să duci poporul meu, copiii lui Israel, afară din Egipt” (*Ex 3, 9-10*). Fără îndoială, chemarea lui Dumnezeu nu a însemnat nesupunere civilă, ci convertirea inimii tuturor oamenilor din țările afectate: asupriți și asupritori, săraci și bogați, prizonieri și liberi, civili și militari.

În acest timp, Reînnoirea Carismatică Catolică s-a înmulțit și a crescut dramatic, atingând toate țările americane de sud incluzând: Columbia, Venezuela, Ecuador, Brazilia, Uruguay, Paraguay, Bolivia, Peru, Argentina și Chile. Toate aceste țări, împreună cu America Centrală, Țările Caraibiene și comunitatea hispanică nord-americană formează astăzi Consiliul Carismatic Catolic Latino - American (CONCCLAT). Acest conciliul cuprinde 21 de țări vorbitoare de limba spaniolă, plus Brazilia-vorbitoare de limba portugheză și comunitatea hispanică din Statele Unite.

Odată depășite crizele politice și sociale în majoritatea țărilor, un alt agresor a atacat America în anii '90: consumismul, individualismul, apatia, indiferența religioasă și sectele. De atunci, Reînnoirea Carismatică Catolică și-a stabilit prezența în mai mult de 95% din America de Sud, s-a dedicat atingerii maturității spirituale fără a lăsa în spate evanghelizarea.

Între anii 2002 și 2006 echipa națională a Reînnoirii Carismatice Catolice, împreună cu Secretariatul Continental pentru Tineret, au început o aventură numită Campania de evanghelizare latino-americană (AEL). În anumite țări a fost numită de exemplu, „Uniți pentru a evangheliza Chile” sau „Uniți pentru a evangheliza Peru”. Acest proiect s-a extins în Brazilia în 2007, ca parte a sărbătoririi a 40 de ani de la Reînnoirea Carismatică Catolică din lumea întreagă. Reînnoirea Carismatică Catolică din această țară trăiește provocarea de a evangheliza 20 de milioane de brazilieni.

În zilele noastre, Reînnoirea Carismatică Catolică lucrează mai greu ca niciodată. În Columbia, de exemplu, o vecinătate numită „Minuto de Dios” (Minutul lui Dumnezeu) – sub conducerea Fr. Diego Jaramillo, este un important suport al evanghelizării prin radio și prin televiziune și în formarea misionarilor. Venezuela, Brazilia și Argentina au de asemenea, proiecte pentru evanghelizarea prin televiziune. Există nenumărate dieceze în toate țările sud-americane care au propriile programe de televiziune și stații radio. În câmpul culturii și expresiilor carismatice, Columbia și Venezuela au

dezvoltat Ministerul de dans și evanghelizare prin artă. În Chile, unele dieceze au dezvoltat teatrul creștin și evanghelizarea prin teatrul de păpuși.

Cele mai bune rezultate, au fost, fără îndoială, în muzică. Peru, Argentina, Columbia și Brazilia au arătat o puternică motivație în ultimii ani. Cu privire la formarea carismatică creștină, Paraguay, Peru, Ecuador, Chile și Columbia, printre altele, au școli pentru educația sistematică și progresivă. În toate țările, există centre carismatice sau oficii ale Reînnoirii Carismatice Catolice care oferă cursuri și organizează evanghelizarea, reculegerile și evenimentele majore. Cum să nu fim fericiți, de asemenea, cu Uruguay care a crescut așa de mult în ultimii ani și este ultimul colț al Americii de Sud de întărit în Duh.

Puterea carismatică pe care Dumnezeu a inspirat-o continentului a fost profetică. Acest lucru poate fi văzut în concluziile celei de-a V-a Conferințe Episcopale Latino-Americane – celebrată anul trecut în orașul Aparecida în Brazilia – unde episcopii au declarat că America Latină trebuie să fie într-o permanentă stare de misiune, având nevoie să îl anunțe pe Isus Cristos viu, cu obiectivul ca fiecare frate și soră să poată avea o experiență personală cu Domnul.

Astăzi, mai mult ca niciodată, cele cinci scopuri ale Reînnoirii Carismatice Catolice din lumea întreagă sunt aceleași scopuri și provocări pentru Reînnoirea Carismatică Catolică Latino-Americană:

- Să promoveze o convertire personală, matură și constantă la Isus Cristos, Domnul și Mântuitorul nostru.
- Să ofere o deschidere decisivă a inimii către persoana Duhului Sfânt, către prezența și puterea lui.
- Să contribuie la primirea și folosirea darurilor spirituale (carisme), nu numai în Reînnoirea Carismatică Catolică, ci și în Biserica întreagă.
- Să încurajeze munca de evanghelizare a Bisericii, prin puterea Duhului Sfânt.
- Să stimuleze o creștere progresivă spre sfințenie.

Fără îndoială, Reînnoirea Carismatică Catolică, cu toată puterea Rusaliilor, va prelua chemarea urgentă a episcopilor latino-americani și va ieși încă o dată din biserici și din holurile parohiilor uitându-se după oaia pierdută și confuză care merge fără nici o direcție în singurătate. În inima latino-americană ard cuvintele apostolului: „Argint și aur nu am, dar îți dau ceea ce am. În numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te!” (*Fapte 3,6*).

Mulțumirile mele veșnice lui Dumnezeu pentru fiecare frate și soră din grupurile de rugăciune de pe acest continent, pentru coordonarea lor diecezană, regională și națională și latino – americană, nu numai în conul sudic, ci în toată America Latină – de vreme ce pentru noi – cele trei Americi (de Nord, Centrală și de Sud) sunt o singură unitate strângând mâinile în același Duh, strigând și muncind pentru convertirea fraților și surorilor din întregului continent.

Întrebări către ICCRS

- vă rugăm să ne trimiteți întrebările dvs. la newsletter@iccrs.org sau la fax 0039-06-69887530

1. Cum pot ști dacă este autentic cântul în limbi? De multe ori îi aud pe oameni repetând aceleași și aceleași cuvinte. Nu poate fi ceva autentic.

Faptul că cineva poate repeta aceleași cuvinte sau silabe nu neagă carismă cântului sau a vorbirii în limbi. Există nenumărate limbi curente astăzi și un mare număr de limbi care au dispărut de-a lungul secolelor. De multe ori și rugăciunea noastră poate fi o frază simplă precum “Doamne, ai milă de noi” sau “Maranatha” sau “Isuse, îndură-te”. Acestea sunt doar câteva exemple, așa că frazele care se repetă din rugăciunea în limbi pot fi o rugăciune simplă din inimă, așa cum ne îndeamnă Duhul Sfânt să ne rugăm.

2. Îmi este greu să am o relație cu Duhul Sfânt. Cu Dumnezeu Tatăl și cu Isus îmi este mai ușor, căci mi-l pot imagina pe Dumnezeu ca Tată și pe Isus făcut om. Vă rog să mă ajutați.

Nu sunteți singurul(a). Mulți oameni au aceeași problemă. Într-adevăr, este mai ușor pentru imaginație atunci când ne rugăm lui Dumnezeu Tatăl și Fiul. Isus a asumat trupul omenesc și deci prin întruparea lui noi avem dreptul de a crea imagini așa cum ar fi putut El să arate, iar acest fapt în mod natural ne ajută în relația noastră cu El. Isus ni-l revelează pe Yahve ca pe Abba-Tatăl, prin urmare în imaginația noastră avem figura unei imagini paterne. Dar amintiți-vă că Dumnezeu Tatăl este spirit pur, nu are dimensiune, formă, mărime, greutate etc. La fel și Duhul Sfânt este spirit pur, iar singurele imagini pe care le avem despre El, le avem din Sfânta Scriptură, care ni-l revelează sub forma unui porumbel sau a unei suflări de vânt. Pe măsură ce creșteți în rugăciune, veți vedea că va scădea nevoia de a vă folosi imaginația și veți intra pur și simplu în prezența mistică a lui Dumnezeu. Nu abandonați rugăciunea către Duhul Sfânt, ci perseverați în credință și amintiți-vă că Duhul Sfânt întotdeauna ne conduce la Tatăl.

3. Când oamenii se roagă pentru cineva, îi aud de multe ori cum se roagă cu voce tare în limbi. În această situație, ar trebui să existe o interpretare a limbilor?

O întrebare bună, dar în această situație nu este necesar să așteptăm interpretarea. De multe ori mă rog în limbi când mă rog pentru o altă persoană, pentru că foarte rar știu cum sau pentru ce să mă rog, iar prin darul limbilor îi cer Duhului Sfânt să se roage prin mine.

Cu toate acestea, există momente când putem simți că un cuvânt de cunoaștere sau o profeție trebuie proclamate în limbi, și atunci trebuie să facem un pas în credință, să proclamăm cuvântul și să așteptăm interpretarea. Aceasta poate fi o puternică edificare în credință pentru cel care primește rugăciunea.

4. De ce este numită Maria „mireasa Duhului Sfânt”, când ea a fost căsătorită cu Iosif?

Maria este „mireasa Duhului Sfânt” pentru că Duhul Sfânt a fost cel care a învăluit-o la Bunavestire, și ea l-a conceput pe Isus în mod miraculos în sânul ei, prin puterea Duhului Sfânt. Într-adevăr, Iosif a fost căsătorit legal cu Maria, dar el a fost protectorul și păzitorul ei, iar căsătoria lor nu s-a consumat niciodată. Rețineți că Maria a rămas pururi fecioară, iar Iosif este tatăl adoptiv al lui Isus.

5. Am fost invitat de un prieten la un studiu biblic penticostal și m-am gândit că fiind carismatici este în regulă să mergem acolo. Totuși, când ei au aflat că sunt catolic, au început să mă provoace la discuții cu privire la doctrina catolică, de exemplu închinarea către Maria, și faptul că Maria a mai avut și alți copii, iar Papa nu poate fi infailibil deoarece numai Biblia este infailibilă. Am făcut bine că m-am dus? Cum pot afla răspunsul la aceste întrebări? Sau poate penticostalii au dreptate?

Ați pus mai multe întrebări și fiecare din ele merită un răspuns. Mai întâi, dacă a fost bine că ați participat la un studiu biblic penticostal, sau mai precis la un studiu biblic cu o denotațiune protestantă. Poate că ar fi mai înțelept din partea dvs. să nu mai participați la aceste studii, căci interpretarea biblică este diferită și uneori în contradicție totală cu învățătura și interpretarea catolică a Scripturii. De asemenea, este foarte important să fim conștienți de interpretările false care se dau practicii catolice. Noi nu ne „închinăm” Mariei, ci o venerăm și îi cerem să se roage pentru noi, să ne arate calea către Isus. Dacă nu sunt bine instruiți în apologetica catolică, catolicii pot fi o pradă ușoară pentru cei care vor să îi abată de la credință. Doctrinile pe care le-ați menționat sunt

chestiuni importante care pot fi apărate cu ușurință cu ajutorul Scripturii, așa că, în loc să vă răspund în detaliu la fiecare, vă recomand să vă procurați materiale apologetice catolice de calitate, care vă vor ajuta să răspundeți la aceste întrebări și la multe altele care vor mai apărea, dacă veți continua să mergeți la aceste adunări. „Catholicism și fundamentalism” de Karl Keating, președintele „Catholic Answers” (Răspunsuri catolice) este un început bun. Seria „Introducere în apologetică” publicată de Seminariile Catolice San Juan este excelentă. Și uitați-vă și pe www.catholicapologetics.com

6. De ce la Mir sunt menționate numai cele 7 daruri din Isaia și nu se face nici o mențiune la cele 9 daruri carismatice din 1Cor 12?

Darurile menționate în Is 11,1-2 și menționate la Mir sunt necesare pentru creșterea în sfințenie și ne ajută de-a lungul vieții să îi rămânem credincioși Domnului. Cele 9 carisme din 1Cor 12 sunt instrumente pentru edificarea Bisericii și cu siguranță sunt tot atât de necesare astăzi precum erau la început. Tot mai mulți episcopi și preoți recunosc necesitatea unui studiu despre carisme, iar în călătoriile mele am întâlnit dieceze întregi care implementau un studiu despre carisme în programele de pregătire pentru Mir, dar și în formarea viitorilor preoți. Pe măsură ce tot mai mulți preoți devin mai deschiși față de Reînnoirea Carismatică și experimentează puterea Duhului Sfânt, nu am nici o îndoială că aceste instrumente esențiale pentru creștini vor fi incluse în pregătirea pentru Mir.